

چکیده :

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه جهت گیری مذهبی، ابعاد عشق ورزی و تحریف شناختی با سازگاری زناشویی در زنان خانه دار شهر رشت بود. این پژوهش از لحاظ روش همبستگی و از منظر هدف کاربردی است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه زنان خانه دار شهر رشت تشکیل می‌دهند. حجم نمونه پژوهش با استفاده از شیوه نمونه‌گیری در دسترس از زنان خانه دار شهر رشت انجام شد. بر این اساس با توجه به اینکه چهار متغیر در این تحقیق استفاده شده است، بازای هر متغیر پنجاه نفر و بنابراین ۲۰۰ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب گردید. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه های جهت گیری مذهبی آلپورت و راس (۱۹۵۰)، ابعاد عشق ورزی هندریک و هندریک (۱۹۸۶)، سنجش تحریفات شناختی عبدالله زاده و سالار (۱۳۸۹) و سازگاری زناشویی اسپانیر (۱۹۷۶) استفاده گردید. تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار spss20 و آزمون رگرسیون خطی چندگانه انجام شد. در بررسی فرضیه اصلی نتایج نشان داد رابطه مثبت و معنی داری بین جهت گیری مذهبی و ابعاد عشق ورزی و رابطه منفی و معنی داری بین تحریف شناختی با سازگاری زناشویی برقرار است. نتایج حاصل از فرضیه اول نشان داد که رابطه مثبت و معنی داری بین جهت گیری مذهبی درونی با سازگاری زناشویی مشاهده شد. نتایج حاصل از فرضیه دوم نشان داد که بین مولفه های سبک های عشق ورزی و سازگاری زناشویی رابطه وجود دارد. ضریب بتا (β) سبک رمانتیک، سبک دوستانه، سبک واقع گرایانه و سبک فداکارانه مثبت و معنی دار و ضریب بتا مولفه های سبک بازیگرانه و سبک شهوانی منفی و معنی داری گزارش گردید. همچنین نتایج تحلیل حاصل از فرضیه سوم نیز نشان از رابطه منفی و معنی دار مولفه های تحریف شناختی با سازگاری زناشویی داشت. ضریب بتا (β) مولفه های همه یا هیچ ، تعمیم مبالغه آمیز ، فیلتر ذهنی، مولفه بی توجهی به امور مثبت، نتیجه گیری شتابزده ، درشت بینی / ریزبینی، استدلال احساسی ، باید/بهرتر ، برچسب زدن و شخصی سازی منفی و معنی دار گزارش شد.

کلیدواژه: جهت گیری مذهبی - ابعاد عشق ورزی - تحریف شناختی - سازگاری زناشویی